

Resolució 1418/2024, de 14 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 579/2024

Administració reclamada: Oficina Antifrau de Catalunya

Informació reclamada: Actuacions dutes a terme en un determinat període. Número d'expedient sancionador i còpia de dos informes.

Sentit de la resolució: Pèrdua parcial i desestimació parcial

Resum: La reclamant sol·licita l'informe i la resolució sobre el cessament del gerent de l'entitat municipal XXX de l'any 2010. Tot i que la Llei 19/2014 (LTAIPBG) garanteix el dret d'accés a la informació pública en poder de l'Administració, aquesta informació es considera pública si s'ha elaborat o obtingut com a conseqüència només de les funcions administratives del subjecte obligat. En aquest cas, l'informe es troba en el poder de l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), però va ser elaborat pels treballadors de l'OAC com a administradors judicials designats pel jutjat, no en l'exercici de funcions pròpies de l'OAC. Per tant, aquesta informació no compleix els requisits per ser considerada informació pública segons la LTAIPG.

L'OAC conclou que l'informe sol·licitat per la reclamant s'hi relacionen fets comesos per persones identificades que podrien indicar responsabilitats i irregularitats en algunes actuacions administratives, que també estan essent investigades pel Ministeri Fiscal. Aquestes conclusions inclouen possibles irregularitats, amb una possible vulneració dels principis constitucionals d'accés a la funció pública. En aquest context és d'aplicació el límit previst a l'article 23, doncs l'informe incloïa dades personals especialment sensibles relacionades amb presumptes infraccions penals o administratives, i la reclamant no havia aportat el consentiment exprés de les persones afectades. Així doncs es garanteix els drets fonaments dels implicats, que és el bé jurídic protegit per l'article 23.

Paraules clau: Oficina Antifrau de Catalunya. Actuacions. Expedient sancionador. Informes. Interessat. Reclamació contra desestimació. Inadmissió. No és informació pública. Límits. Pèrdua. Desestimació.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 22 d'abril de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 579/2024, presentada per una persona interessada contra l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb el previst a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 42 i següents del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El dia 13 de febrer de 2024 la persona reclamant sol·licita a l'OAC mitjançant correu electrònic l'impuls d'un expedient, i també demanava la següent informació:

- Informació i confirmació sobre les actuacions dutes a terme per la Oficina Antifrau des de l'1 de desembre de 2023, en relació a la meva persona o l'Ajuntament de Mataró, juntament amb còpia de la documentació acreditativa.
 - Número de l'expedient sancionador obert arran de l'expedient PPD-06/2023 i accés i còpia de l'expedient en curs.
 - Còpia de les comunicacions intercanviades amb l'Ajuntament de Mataró, amb qualsevol dels seus membres, rebudes i enviades, relatives a la meva persona. Juntament amb còpia de les comunicacions intercanviades amb el Ministeri Fiscal o tercers, qualssevol persona o entitat que sigui, rebudes i enviades, relatives a la meva persona.
 - Còpia de l'informe elaborat en data 14.11.2023 de la Direcció d'Anàlisi i Investigació relativa a l'expedient 051-07102022/340.
 - Còpia de l'Informe i la resolució per la qual es va cessar al gerent de l'entitat municipal XXX, l'any 2010.
3. La reclamant adjunta resolució de l'OAC de data 12 de març, que fou notificada a l'ara reclamant el 21, que inadmet la SAIP respecte la documentació emesa en el marc d'un procediment judicial penal, i denega la SAIP pel que respecta a l'informe emès en el marc d'unes actuacions d'investigació de l'OAC.

Pel que fa a la còpia de documentació relativa al cessament d'un gerent d'una societat municipal l'any 2010, l'OAC conclou que aquesta no és informació pública perquè es tracta de documentació emesa en el marc d'un procediment judicial. En el procediment judicial concernit, l'òrgan judicial va nomenar a tres persones al servei de l'OAC, com administradores judicials. Els documents sol·licitats es van emetre quan exercien les seves funcions com a administradores judicials per nomenament judicial.

Pel que fa a la petició d'informe elaborat en data 14.11.2023 de la Direcció d'Anàlisi i Investigació l'OAC en resum indica que les actuacions es van trametre al Ministeri Fiscal a instàncies d'aquest, i que aquest fet ha provocat la interrupció de les actuacions davant la OAC, i la tramesa de les mateixes a l'òrgan que ho va sol·licitar, el que situa les investigacions en l'esfera de la investigació penal, que ve configurada com a limitació a l'art. 21.1.b). La resolució té en compte la limitació de l'art. 23 de la Llei 19/2014, ja que a l'informe hi consten dades personals que el propi article considera com a dades qualificades o especialment protegides, i fan referència a la presumpta comissió d'infraccions penals o administratives (que no comporten l'amonestació pública de les persones eventualment infractores); i en aquest cas no es va aportar a la sol·licitud el consentiment exprés de les persones afectades.

La reclamant en la presentació de la present RGAIP mostra el seu desacord amb la resolució de l'OAC: "La resolució se centra només en els dos darrers punts sol·licitats, entenent que no és correcte. Tot és informació pública. Del punt 1r es va donar informació parcial, donat que soc coneixedora de l'existència de tràmits amb l'INSS o TGSS que no se m'han facilitat. Motiu pel qual el punt 1r es considera que només s'ha satisfet parcialment. I el punt 2n no està aclarit o respost de forma clara.

Així mateix, s'ha inadmet el punt 5è i desestimat el punt 4rt de la Sol·licitud (punts 3 i 4 de la Reclamació que es presenta). No obstant, es considera que ambdues qüestions són informació pública, en aplicació de l'article 2b Llei 19/2014".

4. El 29 d'abril de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 30 d'abril de 2024 la GAIP comunica la Reclamació a l'Oficina Antifrau de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 28 de maig de 2024 la GAIP rep l'expedient i informe sol·licitats a l'OAC. Sobre la informació sol·licitada per l'ara reclamant i el procediment del dret d'accés a la informació pública, l'OAC diferencia les sol·licituds d'accés a la informació de la reclamant conforme si és interessada o no en el procediment sobre el que es demana la informació.

Sobre la primera qüestió de la sol·licitud d'accés a la informació pública: "informació i confirmació sobre les actuacions dutes a terme per la Oficina Antifrau des de l'1 de desembre de 2023, en relació a la meva persona o l'Ajuntament de Mataró, juntament amb còpia de la documentació acreditativa". L'OAC indica que com que la documentació sol·licitada incloïa dades d'una tercera persona, havia de fer un tràmit previ d'audiència, el resultat del qual no s'informa.

Sobre la segona qüestió de la sol·licitud d'accés a la informació pública: "Número de l'expedient sancionador obert arran de l'expedient PPD-06/2023 i accés i còpia de l'expedient en curs". L'informe de l'OAC conclou que no s'ha incoat procediment sancionador.

Sobre la quarta qüestió de la sol·licitud d'accés a la informació pública: "Còpia de l'informe elaborat en data 14.11.2023 de la Direcció d'Anàlisi i Investigació relati va a l'expedient 051-07102022/340". En aquest cas es repeteixen les argumentacions de la resolució de 12 de març (antecedent 3), i afegeix que el Ministeri Fiscal ha informat a l'OAC que les diligències d'investigació preprocessals han conclòs recentment i que s'ha acordat interposar una denúncia davant els Jutjats d'Instrucció de Mataró, i fa referència a diverses informacions periodístiques al respecte.

Sobre la cinquena qüestió de la sol·licitud d'accés a la informació pública: "Còpia de l'Informe i la resolució per la qual es va cessar al gerent de l'entitat municipal XXX de l'any 2010".

L'informe reproduïx els mateixos arguments que l'OAC utilitzà a la resolució de 12 de març per inadmetre la sol·licitud d'informació, al considerar que la informació que es demana no és informació pública.

7. El 26 de juny de 2024 la GAIP trasllada l'expedient i l'informe de l'OAC a la reclamant i se l'adverteix que si en el termini de 5 dies hàbils no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació. Aquesta notificació va ser acceptada el dia 06 de juliol.
8. El 16 de juliol la GAIP rep escrit d'al·legacions on en resum la reclamant insisteix en què la informació sol·licitada és informació pública d'acord amb l'article 2.b de la Llei 19/2014. Fa un seguit de consideracions respecte el fet de ser persona interessada en el procediment i dels drets reforçats que l'assisteix d'acord amb l'article 53.1.a de la Llei 39/2015 i fent referència a nombroses resolucions de la GAIP que ho avalen.

Respecte del punt A, manifesta que encara falta documentació. Concretament fa referència a "un informe que es va enviar a la TGSS el 13.11.2023, amb el que s'entén hauria de formar part de l'expedient i també se sol·licita".

Respecte de l'informe elaborat en data 14 de novembre de 2023 aclareix que el que sol·licita és l'informe de conclusions emès arran de denúncia interposada per la pròpia reclamant. En aquest sentit fa referència als drets que l'assisteixen com a persona alertadora de ser informada de l'estat de tramitació de la denúncia i els resultats de la investigació, així com de la decisió al finalitzar les actuacions.

La reclamant entén que la referència que fa tant la resolució recorreguda com l'informe de l'OAC respecte que una possible anonimització de les dades, la reclamant no comparteix el criteri, i al·lega que malgrat és persona interessada té pitjor dret que qualsevol altre dret i ho considera discriminatori.

En el cas de l'apartat C, motiva la sol·licitud d'accés a la informació: "malgrat no hi ha un interès directe en què es pot obtenir un benefici directe (tal i com s'exposa en l'anterior apartat), la finalitat de l'accés és conèixer amb més detall sobre quines circumstàncies concretes i quins arguments es va dur a terme que també ajudarien i contribuirien en el present cas".

9. El 29 de juliol la Comissió tramet les al·legacions presentades per la reclamant a l'OAC pel seu coneixement.
10. El 30 d'agost, el 26 de setembre, el 23 i 25 d'octubre i el 5 de novembre, la reclamant dirigeix correus electrònics demanant conèixer l'estat de l'expedient, queixant-se de la demora en la resolució de la reclamació i requerint la seva resolució.
11. El 06 de novembre de 2024 la GAIP rep EACAT de l'OAC per la que informa en relació a la petició de l'informe de vida laboral d'una tercera persona que és objecte de reclamació, que el document va ser posat a disposició de la persona reclamant, en format degudament anonimitzat, el 13.06.2024, i també la qüestió consta resposta en la reclamació 776/2024.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la inadmissió de part de la sol·licitud

La reclamant en la SAIP inicial sol·licita: "Còpia de l'Informe i la resolució per la qual es va cessar al Gerent de l'entitat municipal XXX, l'any 2010".

L'article 2 b) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre LTAIPBG defineix la informació pública com: "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Així mateix l'article 53.1 del Decret 8/2021 DTAIP: "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions". L'article 18.1 LTAIPBG garanteix el dret de les persones d'accedir a la informació pública a la què fa referència l'article

2.b). Per tant, el que defineix la informació com a pública als efectes de la LTAIPBG no és que el seu autor sigui un subjecte obligat al dret d'accés per aquesta llei, sinó que la informació estigui en poder d'un subjecte obligat per la llei com a conseqüència de la seva activitat o en exercici de les seves funcions.

Si ens centrem en la informació sol·licitada, es tracta d'informació reclamada a un subjecte obligat per l'LTAIPBG, l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), però que difícilment encaixa en la definició legal d'informació pública per manca d'altres requisits concurrents: estar en poder del subjecte obligat com a conseqüència de la seva activitat o en exercici de les seves funcions. En primer lloc l'OAC tant en la resolució (antecedent 3), com en l'informe requerit per la GAIP (antecedent 6), exposa que malgrat la documentació sol·licitada es troba en el seu poder, la van confeccionar treballadors al servei de l'OAC, però que aquesta documentació la van confeccionar, no com a treballadors de l'OAC, sinó com a administradors judicials, per compte del Jutjat que els va anomenar en aquesta responsabilitat. Aquest fet fa que quedessin exclosos de l'àmbit d'actuació de l'LTAIPBG, com ho estan els òrgans judicials dels quals depenen quan aquests treballadors de l'OAC van actuar amb aquesta funció, de manera que el seria d'aplicació el règim dual de subjecció / exclusió que l'LTAIPBG aplica a les corporacions de dret públic que només són subjectes obligats per la llei en relació amb les seves funcions administratives. En conclusió, tot i que la informació es troba en poder de l'OAC, no es tracta d'informació que ha elaborat amb funcions d'OAC, sinó com a administradors judicials i, per tant no és informació elaborada com a conseqüència de la seva activitat com a Oficina Antifrau, ni en exercici de les seves funcions, sinó per ordre judicial, en exercici d'unes funcions i responsabilitats en motiu d'un nomenament judicial, i per compte d'un òrgan judicial, que està fora de l'àmbit subjectiu de l'LTAIPBG.

La GAIP s'ha pronunciat en els mateixos termes en la resolució 708/2022, de 19 d'agost, en què es demanaven atestats policials, i en la resolució 47/2022, de 27 de gener, en què aquesta Comissió va inadmetre la reclamació d'un informe elaborat pels Mossos com a policia judicial i per l'autoritat judicial, perquè no era informació pública que pugui obtenir-se a l'empara de l'LTAIPBG.

De l'exposat cal cloure que l'Informe i la resolució per la qual es va cessar al Gerent de l'entitat municipal XXX, l'any 2010 no son informació pública sobre la que es pugui exercir el dret d'accés d'acord amb la Llei 19/2014 LTAIPBG, i exclou igualment que sigui procedent acudir a aquest procediment de reclamació com a via de revisió de les decisions administratives sobre el seu accés.

3. Pèrdua parcial de l'objecte de la reclamació

En les al·legacions presentades per la reclamant el 16 de juliol, (antecedent 8), aclareix que després de l'informe de l'OAC la reclamació es limita a 3 qüestions, una de les quals ha estat substanciada en l'anterior fonament de dret. Per tant, pel que fa a la:

A. Actuacions dutes a terme des de l'01.12.2023, en relació a l'Ajuntament de Mataró, juntament amb còpia de la documentació acreditativa.

B. Número de l'expedient sancionador obert arran de l'expedient PPD-06/2023 i accés i còpia de l'expedient en curs.

Còpia de l'informe elaborat en data 14.11.2023 relatiu a l'expedient 05107102022/340.

Aquesta informació d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB, és informació pública ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Arribats a aquest punt és necessari fer incís sobre el dret d'accés de la persona interessada en el procediment administratiu. L'OAC en el seu informe de 23 de maig (antecedent 6) argumenta que unes peticions de l'ara reclamant es van tramitar com a sol·licitud d'accés a informació pública i d'altres pretensions es presentaven en el marc d'un procediment de l'Oficina, en curs, en que la persona sol·licitant i ara reclamant té la condició de persona interessada. I que pretensions no incloses en el procediment d'accés a la informació pública s'encabien en l'exercici d'un dret diferent al dret d'accés a la informació pública per la condició de persona interessada de la persona sol·licitant en aquelles actuacions. Acaba fent l'informe referència a la DA de la Llei 19/2013. És doctrina consolidada a la GAIP el dret d'accés dels interessats al propi expedient, per totes la resolució 827/2023, de 14 de setembre, corresponent a la Reclamació: 491/2023, fonaments 3 i 4, Sobre la normativa aplicable al dret d'accés a l'expedient pels interessats i sobre l'exercici del dret d'accés a l'expedient per part dels interessats, en general.

Una vegada establert el marc doctrinal de la GAIP sobre el dret d'accés de la persona interessada al propi expedient, analitzarem les dues qüestions pendents:

Respecte de la “informació relativa a les actuacions dutes a terme per l'Oficina des de l'1 de desembre de 2023 en relació amb l'Ajuntament de Mataró”, la reclamant indica que la informació lliurada era parcial, donat que era coneixedora de l'existència de tràmits amb l'INSS o TGSS que no se li haurien lliurat (antecedent 3). L'OAC en el seu informe de 28 de maig indica que com que la reclamant insistia en tenir accés a la vida laboral d'una tercera persona, es va dur a terme un tràmit d'audiència d'aquella tercera persona perquè pogués presentar al·legacions.

D'acord amb la comunicació rebuda el 06 de novembre (antecedent 11) i la informació que també consta a la reclamació 776/2024, en què la reclamant va a tornar a reproduir la mateixa sol·licitud i reclamació respecte la vida laboral de la tercera persona, s'ha constatat per la pròpia OAC que s'ha produït el lliurament de la documentació i per tant només podem confirmar la pèrdua d'objecte respecte d'aquesta petició.

En la reclamació presentada davant la GAIP, la reclamant també reclama com a qüestió no resolta, el “Número de l'expedient sancionador obert arran de l'expedient PPD-06/2023 i accés i còpia de l'expedient en curs” (antecedent 3). L'informe de la OAC de 28 de maig ja indica al respecte que es va fer arribar a la reclamant informe de 15.02.2024 i que no disposen de cap altra informació (antecedent 6). En les al·legacions presentades per la reclamant el 16 de juliol (antecedent 8) ja indica al respecte que: “Entenent doncs que aquest punt està resolt en quan a la obtenció d'informació”. En aquest cas també constatem la pèrdua d'objecte de la reclamació al haver-se confirmat que no existeix més informació que la que en el seu dia ja es va facilitar.

4. Sobre la desestimació parcial de l'objecte de reclamació i límits

La darrera sol·licitud a analitzar és la corresponent a: “Còpia de l'informe elaborat en data 14.11.2023 de la Direcció d'Anàlisi i Investigació relativa a l'expedient 051-07102022/340”. En aquest cas l'OAC indica que l'informe-proposta de resolució d'interrupció en relació amb l'actuació d'investigació es van remetre al Ministeri Fiscal d'acord amb allò previst a l'article 7.2 de la Llei 14/2008 de 5 de novembre.

Tant en la resolució de data 12 de març com en l'informe de l'OAC de 28 de maig, desestima la sol·licitud en aplicació del límit previst a l'article article 21.1.b) i l'article 23 LTAIPBG.

La reclamant al·lega la seva condició d'interessada en l'expedient per poder accedir al citat informe, donat que fou la persona que va presentar la denúncia (al·legacions 16 de juliol, precedent 8). En aquest punt cal fer avinent que la presentació d'una denúncia no confereix, per si sola, la condició d'interessat en el procediment (art. 62.5 de la LPAC). Així, l'article 64.1 de la LPAC preveu que la incoació del procediment sancionador únicament es comunica al denunciant quan les normes reguladores del procediment així ho prevegin.

En aquest sentit la regulació del procediment davant la OAC està regulat a la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya i pel que fa als alertadors a: Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.

L'OAC al·lega l'aplicació de l'article 7.2 de la Llei 14/2008 per haver interromput les actuacions i haver aportat tota la informació de què disposava al Ministeri Fiscal en el marc d'unes diligències d'investigació preprocessals iniciades per aquest òrgan, i acaba informant que: "A la data en què s'emet aquest informe, només disposem d'informació per part del Ministeri Fiscal en el sentit que les diligències d'investigació preprocessals han conclòs recentment i que s'ha acordat interposar una denúncia davant els Jutjat d'Instrucció de Mataró". A continuació l'informe de l'OAC fa referència a diverses informacions periodístiques que indiquen que la Fiscalia hauria conclòs que s'haurien comès fins a tres delictes dels quals serien presumptivament responsables una multiplicitat de persones amb vinculació actual o passada amb l'Ajuntament de Mataró, impulsant-se les actuacions judicials penals corresponents, motiu que confirma, a criteri de l'OAC els motius que van portar a l'OAC a desestimar la sol·licitud de la reclamant.

En canvi la reclamant al·lega els drets reconeguts en la Llei 2/2023 reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció com a alertadora per tenir accés a l'informe sol·licitat. En aquest cas es refereix a l'article 20.3 i 21 per fer avinent el seu dret a què se li comunicui la decisió una vegada finalitzades les informacions i conèixer l'estat de tramitació i els resultats de la investigació. És evident en aquest cas que l'OAC ha comunicat a la reclamant que ha interromput les actuacions per remetre les mateixes al Ministeri Fiscal, l'OAC li ha comunicat també que disposen d'informació sobre la finalització de les investigacions preprocessals i que el Ministeri Fiscal ha acordat interposar una denúncia. En definitiva la reclamant ha estat informada de tots els passos que ha dut a terme l'Oficina Antifrau de Catalunya d'acord amb les prescripcions normatives.

El límit susceptible d'aplicació en aquest cas concret és el previst a l'article 23 de l'LTAIPBG que expressament indica que: "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, la afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". En aquest sentit l'article 70.1 del Decret 8/2021, DTAIP, rebla al respecte que: "correspon a la persona sol·licitant aportar el consentiment exprés i escrit de les persones titulars de les dades personals afectades per l'accés sol·licitat. Les administracions públiques poden donar trasllat de la

sol·licitud i del consentiment a la persona titular de les dades amb la finalitat d'acreditar el consentiment escrit aportat, en cas de dubte de la seva veracitat”.

L'OAC conclou que l'informe sol·licitat per la reclamant s'hi relacionen fets comesos per persones identificades que podrien indicar responsabilitats i irregularitats en algunes actuacions administratives, que també estan essent investigades pel Ministeri Fiscal. Aquestes conclusions inclouen possibles irregularitats, amb una possible vulneració dels principis constitucionals d'accés a la funció pública. En aquest context és d'aplicació el límit previst a l'article 23, doncs l'informe inclou dades personals especialment sensibles relacionades amb presumptes infraccions penals o administratives, i la reclamant no havia aportat el consentiment exprés de les persones afectades. Així doncs es garanteix els drets fonaments dels implicats, que és el bé jurídic protegit per l'article 23.

Tot i que l'aplicació de la limitació prevista per l'article 23 de la Llei 19/2014 ja implica la denegació de l'accés a aquesta informació, sense necessitat de ponderar amb altres drets o interessos, cal destacar que la persona reclamant, per la seva situació particular en relació amb les actuacions d'investigació, podria conèixer la identitat de les persones afectades. Això fa que, de facto, una anonimització de les dades personals per part de l'OAC resultés ineficaç, ja que fins i tot amb un accés parcial a la informació, no seria possible desvincular la identitat de les persones implicades, dels fets esmentats en les actuacions. La protecció de les persones implicades en aquests tipus d'actuacions de l'OAC és una exigència d'acord amb la normativa vigent, especialment en referència a la Llei 2/2023, 20 de febrer, independent de la condició de la persona sol·licitant.

La Comissió no pot més que coincidir amb l'OAC en l'aplicació del límit previst a l'article 23 LTAIPBG en aquest cas. La pròpia configuració d'aquest límit fa que sigui d'aplicació sense necessitat de de dur a terme un exercici de ponderació amb altres drets i interessos, i per tant no es pot més que desestimar la petició d'informació sol·licitada.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de novembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte respecte de “la Informació i confirmació sobre les actuacions dutes a terme per la Oficina Antifrau des de l'1 de

desembre de 2023, en relació a la meva persona o l'Ajuntament de Mataró, juntament amb còpia de la documentació acreditativa" i respecte a "Número de l'expedient sancionador obert arran de l'expedient PPD-06/2023 i accés i còpia de l'expedient en curs", d'acord amb el fonament jurídic 3.

2. Desestimar parcialment la Reclamació 579/2024 respecte a les pretensions: "Còpia de l'informe elaborat en data 14.11.2023 de la Direcció d'Anàlisi i Investigació relativa a l'expedient 051-07102022/340" (fonament jurídic 4), i "Còpia de l'Informe i la resolució per la qual es va cessar al Gerent de l'entitat municipal XXX, l'any 2010" (fonament jurídic 2).
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 579/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.